

Nuorten Osasto

Työskentely ylioppilaiden keskuudessa

I.

Jaapanissa.

Sotavuosista 1918—1919 lähtien on ylioppilas- ja koulunurison keskuudessa Jaapanissa ollut huomattavissa yhä kasvava mielenkiinto radikaalissa ylioppilasyhdistyksiä kohtaan. Niiden alaisina työskentelee useita ala-osastoja ulkopuolella varsinaisten ylioppilaskaupunkien.

Voimakkein on Shingūn Kain (Uusien ihmisten) liitto valtion yliopistossa Tokiossa. Liitto, joka perustettiin 1918, käsittää 500 jäsentä ja on sillä ulkopuolella Tokiota 10 ala-osastoa. Muissa ylioppilasyhdistyksissä valitsee jäsenmäärä 400—200 vaiheilla, ollen näilläkin useita ala-osastoja.

Kaikkissa näissä liitoissa ja yhdistyksissä harjoitetaan voimaperäistä opintotyötä, etupäässä kustannetaan ja tutkitaan kommunistisia perusteoksia, kuten esim. Liebknechtin Militarismi ja antimilitarismi, Leninin Neuvosto-Venäjän lait, Valtio ja valtakunta, Marxin ja Engelsin teoksia materialistisesta historiankäsitelmästä, Kommunismien manifesti j.n.e.

Kommunististen työväenjärjestöjen kanssa ylläpidetään läheistä yhteyttä. Ohjelmassa on tärkeimpinä kohtana valistus- ja opetustyö työllisten keskuudessa teollisuudessa ja maanviljelyksessä. Työskentelyä varten jälkimmäisten keskuudessa käytetään etupäässä keskilomaa.

Kahdella näistä kuudesta ylioppilasyhdistyksestä on omlintakeinen äänenkannattajansa, joka ilmestyy keran kuukaudessa, sitäpaitsi kustannetaan, kuten jo mainittu kirjallisuutta — myöskin maanalaista — sekä lentolehtisiä.

Kommunistiset tarkoitukset ovat ehdottomasti vallitseva vaikka toisinkin suunta, kuten anarkismin y. m. s. on olemassa.

Vahvoimista ja hillitsemisillä on tietenkin ollut viranomaisen taholta. Sitä on Vasedaunin yliopistossa toiminut ylioppilaiden liitto erioitettu yliopistosta ja työskentelee tätä nykyä sen ulkopuolella, mutta on sillä seuraajansa yliopistossa, ala-osasto, joka perustettiin heti edellään mainitun liiton eroittamisen jälkeen.

II.

Jugoslaviaassa.

Belgradin ylioppilaiden keskuudessa on poliittinen harrastus suuri. Yliopistossa toimitettavissa erilaisissa vaaleissa tapaavat ylioppilaat antaa äänensä poliittisten puolueiden merkkeissä. Huomattavampia puolueita ovat demokraattinen, radikaalinen, kommunistinen ja sosialistinen. Kaikki nämä puolueet lukuunottamatta kommunistista puoluetta ovat enemmän tai vähemmän porvarillisia. Vääjäämättömät valkoista terroria harjoitetaan kommunistisia ylioppilaita kohtaan, joita vainotaan, karkoitetaan, vangitaan, eroitetaan yliopistosta tahi kielletään heiltä opintovastukset. Heillä ei myöskään ole järjestäytymisoikeutta, jonka vuoksi he eivät voi harjoittaa järjestelmällistä valistustyötä vaaleissa vaan täytyy heidän tyytyä henkilökohtaiseen agitatioon.

Näistä nurinkurisista oloista huolimatta onnistui kommunistien saamaan toisen sijan eräissä ylioppilaiden ja sivistyksellisen yhdistyksen toimitetuissa vaaleissa tänä vuonna. Radikaalit saivat ensi sijan, mutta saivat sen voiton häikäilemättömän vaaliterroirin ja huijauksen kautta. Oli selvää, että kommunistit saivat siveellisen voiton ja että heidän puo-

lellaan oli suurin myötätunto. Kun maaliskuun loppupäivinä oli toimitettava vaalit ylioppilaiden avustusrastoon, oli mielenkiinto vaalien tuloksiin suurempi kuin koskaan ennen. Porvarilliset puolueet valmistautuivat kaikkiin voiminensa pelätessään kommunistien yhä kasvavaa vaikutusta. Häpeällisesti tempuilliden demokraattit yrittivät hinnalla millä hyvänsä turvata itsellensä ensi sijan. Kaikille "demokraattisuuksille" ulkopuolisille kuuntelijoille, jotka valitoin virkamiehinä olivat hajaantuneet ympärillä, lupasivat he 10 päivän lomaa sekä huomattavan korvauksen, että nämä saisivat tilaisuuden ottaa osaa Belgradin yliopistossa toimitettaviin vaaleihin. Sitäpaitsi harjoittivat he samoin — kuin muutkin puolueet — painostusta ylioppilain oman puolueensa hyväksi.

Maaliskuun 20 päivää, joka oli vaalipäivä, toi mukanaan harvinaisen yllätyksen. Demokraatit saivat äänen enemmistön suurella vaivalla. Tulos oli seuraava: demokraatit saivat 432 ääntä, kommunistit 420, radikaalit 352, sosialistit 32 ääntä j.n.e. Edelläolevat numerot vaikka eivät anna todellista kuvaa puolueyhdistymistä Belgradin ylioppilaiden keskuudessa, osoittavat kuitenkin, että kommunisteilla on suurin vaikutus, suurin myötätunto ja suurin luottamus puolellansa.

III.

Venäjällä.

Uusien määräysten mukaan tulee yliopistoon pyrkivän olla ammattilaiton jäsen ja vähintään kaksi vuotta työskennellyt ammatissaan. Yliopistoon pyrkivien talonpoikain on täytynyt olla kaksi vuotta käytännöllisessä työssä maataloudessa ilman palkattua apulaista.

Niitä, jotka eivät ole ruumiillisesti työn tekijöitä, vaaditaan, että heidän on täytynyt kuulua jäsenenä Kommunistiseen Puolueeseen tai Nuorisoliittoon vähintään kolme vuotta. Yliopistoon pyrkiviltä vaaditaan tyydyttävää luku-, kirjoitus- ja laskutaitoa.

Aamusarastuksessa

Kirj. Seppo-Ilmari.

Kesäinen yö. Ajatuksini valpuneena istun avatun ikunan ääressä, josta eteeni avautuu mitä ihania maisemia.

Aivan akkunan alla on juuri tähtikäänsi puhjennut ruispelto. Sen vieressä ohraa on voimakas laiho luopaavana kohoaa. Vähän taempaa näen kauniin-vihreän heinimaan, mikä päättyy kolvikkohaan, josta silloin tällöin kuuluu hevosen kellon kilahdus. Viljapeltöjen välillä kolvikkohaan takaa osuu silmiini metsällämmen önen, sinisenharmaa pinta, jolla vieno tuulenhenkilys arkana leikittelee. Ja ikäänkuin kehkeyksenä kaikelle kohoaa taivapaan Jänisvaaran tumma harjanne. Kaiken yllä laskeutuu hillitty, harmaa usva.

Önen tuntu oli täydellinen.

Kalkkialla vallitsee salaperäisen viihtyisä hiljaisuus. Vain silloin tällöin, ikäänkuin arastellen, kilahtaa karjankello tarhikolla ja kehrääjä suristen kiertää öistä paulaansa.

Mikä viihtyisän-lepoisa hetki!

Siivitettyinä lentävät ajatukseni. Edessäni oleva ihana maisema ja juhannusöinen rauha antavat minulle vauhtia.

Joudun tahtomattani vertaamaan edessäni olevaa maisemaa ja sen symyttämää tunnelmaa ihmiselämään, elämään nykyaikaisessa yhteiskunnassa.

Ja mitä havaitsen? Täydellisen vastakohdan. Sen sijaan, että luonnossa havait-

sen vallitsevan täydellisen sopuoninun ja rauhan, vallitsee yhteiskuntaelämässä äärimmäiset vastakohdat ja aluainen sota. Sopuointua ja rauhaa ei löydy hakemallakaan maista.

Luokkavastakohdat kiihtyivät kirjistyksiin. Rosvovous muodostui alustomammaksi. Työläisten sorto julkeammaksi.

"Yhteiskuntarauhan" säilyttämiseksi täytetään vaankilat, rankemetaan unsia, ylläpidetään mitä saatanallimmilla murha-asella varustettuja pyövelläumoja, joiden yksinomaisena tehtävänä on oikeuksiltaan pyrkivän työväenluokan teilaaminen silloin, kun tämä uskaltaa, sorron paluussa yllä äyräyttensä, ryhtyä joukkotoiminnallaan oikeuksiaan puolustamaan.

Kapitalistisessa yhteiskunnassa vallitseva "yhteiskuntarauha" on kapitalistien rosvoisrauhaa. Työläisille se tietää entistä verisempää suitsia, luujempia kahleita.

Tuleeko aina näin olemaan?.....

Ajatuslento keskeyttää kolliksen taivaanrauhan takaa kohoava häikäisevän kirkas aamuaurinko terä.

Eusin kulta se korkeampien vaa-rojen yllämyöt rinteet. Vihaita silti sitten aina alemmas ja alemmas, kunnes viimein tunkeutuu korpien ja laaksojen syvimpiin sokkeloihin.

Kuin talkasauvan kosketuksesta muuttuu äkkiä kaikki.

Önen hiljaisuus muuttuu valtavan kauniiksi kesäiseksi symfoniseksi. Kii-van laulavat laululinnut. Herkeämättä kukahtelevat kultarinnat. Kästehelmet kimahfelevat ruohosä.

Luonnon suuri heräämishetki on tullut.

Tuleeko aina näin olemaan?.....

Tuleeko aina luonnon ja yhteiskuntaelämän välillä vallitsemaan näin suuri ristiriita?

Tuleeko aina "yhteiskuntarauha" olemaan rosvojen ja sortajien rauhaa?

Tuleeko aina olemaan sortoa, aina viiäryyttä? Eikö koskaan palsta ihmiskunnalle sopuoninun ja rauhan aurinko?

Palstaa!

Aivan samoin kuin äsken kolliksen taivaanrauhan takaa kohonnut auringon kultainen kehriä muutti yön päiväksi, muuttua kommuunin voitto, proletariaatin vallankumous, yhteiskunnallisen elämän.

Kommunistisessa työn yhteiskunnassa ei ole sortajia ja sorrettuja, ei viiäryyttä, vaan kaikki elävät onnellisina, tasa-arvoisina työyhteiskunnan jäseninä.

Ja jo nyt näemme nuden yhteiskunnan auringonnousun kultaaavan itilistä taivaanraunaa.

Kansojen yö on vaihtumassa päiväksi. (Nuori Työ).

VANHA KIRKONKELLO.

Limingan kirkon vanha kello, joka on halennut, myytiin äskettäin eräiseen ouhlaiseen metallivalmoon. Kello on harvinaisen suurikokoinen. Sen leveys on 120 cm. ja korkeus 80 cm., paino on noin 850 kiloa. Kellon etupuolella on seuraava kirjoitus:

"Thenna Limingo moder kyrkio kloeka är dels med kyrkiens dels med församlingens penningar upkiöpt i Stockholm år 1748. Guten af K. Stryckgutaren G. Meyer."

Ylläällä: "Tulcat astucam ylös Herran vuorelle Jacobin Jumalan huoneeseen että hän opettaisi meille hänen tietänsä. Me vaicitaisimme hänen polkullensa. Es. 2. 3."

Toisessa laidassa: "Cusa kaxi taieka colme tulevat cocon minun nimeen synä minä olen heidän keskellänsä. Matth. 18. 20."

Kellossa on lisäksi runsaasti kauniita koristeita m. m. hyvin onnistunut ristinnautitun kuva.

ÄITI

KIRJ. MAKSIM GORKIJ
Suom. Hanna Kunnas.

(Jatkoa)

Pavel vaiken. Edessään huoju musta väkijoukko hurjasti katsoen häntä tuskaisin katsein. Hänen sydämensä tykytti lujasti. Hänestä näytti että kaikki mitä hän oli puhunut, halitui väkijoukkoon jättämättä vähintäkään jälkeä, aivan kuin hajalliset vespisarat, jotka ovat langenneet polttavaan maahan. Työmiehet tulivat yksi toisensa jälkeen kiittämään häntä puheestaan, mutta epäillen lakon menestystä, ja valittaen kuinka vähän kansa kärsitti omasta ehtaan ja kuinka vähän se tunsi oman voimaansa.

Pavelilla oli loukkauksen ja petty-nyksen tunne omista voimistaan. Hänen päätöksensä pakotti; hän tunsi itsensä toivottomaksi. Tähän asti, niin lohi ikänä hän kuvallisti totuutensa voittoon, halusi hän itkeä riemusta joka vaihtasi hänen sydämensä. Mutta tässä hän oli puhunut totuutensa kansalle, ja katso! Kun hän puki sen sanolhin, näytti se niin kalpealta, niin voimattomalta, niin kykenemättömältä vaikuttamaan kehenkään. Hän syytti itseänsä: hänestä tuntui että hän oli sulkeutunut unelmaansa köyhään, luonnottomaan pukimeen, eikä kukaan sentähden havainnut sen kauneutta.

Me menivät kotiin väsyneinä ja alakuloisina. Häntä seurasi äitinsä ja Sizov, jolla välillä Rybin kulki hänen rinnallaan, kuiskaten hänen korvaansa: "Sinä puhut hyvin, mutta et pääse heidän sydämiinsä! Sinä on vika! Säde täytyy heittää sydämeen, aivan sen perimäseen sopukkaan!"

"Oii atka, jolloin me olimme ja olimme järjen ohjaamina", virkkoi Pavel matkalla äidille.

"Saapas ei ovetta jalkaan; se on ihon ohkahen ja kalta! Julka ei taito mennä siihen! Ja jos se menee siihen, kuluttaa se pohjan puhki hyvin pian. Sinä on juuri pulma."

Sizov puheli sitte äidin kanssa.

"Jo on aika meidän vanhojen ihmisten mennä hautoihimme. Niivona! Uusi kansa on tulossa. Mimmista elämää me olemme eläneet? Me olemme polvillamme ja olimme aina maahan kumarruksissa! Mutta täällä on uusia ihmisiä. He ovat joko tulleet tuntoihinsa tahi ovat vielä pahemmassa unenhorroksessa kuin me; mutta he eivät silti ole meidän laisia. Katsokaa vain noita nulloita, kuinka he puhuvat päällikölle kuten vertaiselleen! Niin rouvaseni! Oi jospa vain poikaani Matvei eläisi! Hyvästi, Pavel Sizov. Sinä puhuit hyvin kansan puolesta, veli. Jumala suokoon sinulle onnea ja menestystä! Kenties löydät jonkun kelnon pelastukseen. Jumala sen suokoon!" Ja hän meni matkoihinsa.

"Voisit aivan yhtä hyvin kuolla paikalla!" mufisi Rybin. "Te ette ole mitään miehiä nykyaikana. Olette ahnostaan kyllin hyviä latingia täyttäneksi, sinä kaikki! Näitkö, Pavel, kuinka se oli joka huusi sinua eustafaksi? Se oli yksi niistä jotka nimittävät teitä sosialisteiksi — agitaattoreiksi — niin juuri! — ajattelien että sinä olisit tullut ajetuksi pois tehtaasta, jonka olisit hyvin ansainnut!"

"He ovat oikeassa valistuksensa mukaan!" virkkoi Pavel.

"Niin ovat sudetkin, repiessään tönnön toisensa palasiksi!" Rybinin kuset olivat äreän näköiset ja äänensä harvinaisen viiähteleviä.

Koko päivän tunsi Pavel pahaa mieltä aivan kuin olisi kadottanut jotakin ja huomannut tappionsa. Kykenemättä älyämään mitä hän oli kadottanut.

(Jatkoa kahdeksanteista sivulla)